

Navnet: Sønder Omme, som fandtes i Kommissionens Forslag. Dette betegner en Forkortelse af Linien, hvilket i og for sig er en Fordel, naar der som her er Tale om en gennemgaaende Trafiklinie, og betegner derfor ogsaa en Besparelse, der er anslaaet til omtrent 135,000 Kr. Ganske vist bliver Landsbyen Sønder Omme saa ikke betjent af denne Bane, men det ville de Herrer finde afhjulpet senere i Lovforslaget ved den ny paatænkte Privatbane, som skal føres fra Grindsted over Sønder Omme til Troldhede. — Under *e.* finde de Herrer et Forslag om, at Staten skal overtage den østsjællandske Jernbane. Dette stammer ikke fra Kommissionen; det er et Forslag, der skyldes Regeringen. Naar man har taget dette med paa nærværende Forslag og ikke derimod andre private Baners Overgang til Staten, saa ligger det alene i den Omstændighed, at Staten alligevel garanterer dens Anlægskapital med 4 pCt. Rente, og at den østsjællandske Jernbanes Drift for Staten, saa længe denne Bane har bestaaet, har betydet en ikke ringe aarlig Udgift. Naar Staten saa alligevel er den, der betaler denne Banes Drift, oven i Købet med en Rentefod af 4 pCt., hvilket jo er højere, eller i alt Fald, da dette Forslag blev forelagt, var højere, end Staten selv kunde laane Penge til, saa indeholdtes allerede deri en Opfordring for Staten til at overveje, om ikke det var bedre, at Staten selv tog den hele Sag i sin Haand. Denne Rentebesparelse var allerede noget, det er jo 3 Mill. Kr. omtrent, som Anlægskapitalen for den østsjællandske Jernbane andrager, saa de Herrer ville se, at $\frac{1}{2}$ pCt. deraf ogsaa er Penge. Men dertil kommer ganske vist endvidere, at den særlige Administration for denne Bane heller ikke faas for intet; ogsaa den vil kunne spares, naar Staten overtager Banen. Fra deres Side, som have været imod denne Foranstaltning — Indvendinger ere ogsaa komne til Orde i det andet Ting —, er det blevet fremhævet, at naar Banen skulde gaa over til Staten, maatte den omdannes efter Fordringerne til en Statsbane baade i sit Anlæg og sin Drift, og det vilde opløse Fordelen. Dertil har jeg sagt og skal — idet jeg i øvrigt opsætter mine Bemærkninger om dette Spørgsmaal, indtil der maatte blive givet mig nærmere An-

ledning dertil — i Øjeblikket kun bemærke, at hvis disse Fordringer ere begrundede, ja, saa bør man selvfølgelig bøje sig for dem; ere de ikke begrundede af Hensyn til Driften og Tilfredsstillelsen af Befolkningens berettigede Krav, er der ingen Grund til, at man skulde efterkomme dem, fordi Banen skifter Titel fra Privatbane til Statsbane.

Under *f.* ville de Herrer finde en Statsbane fra Skern over Videbæk til Skive med en Sidebane til Ringkøbing. Af dette Anlæg er kun den første Begyndelse foreslaaet af Kommissionen, nemlig Banen fra Skern til Videbæk. Fortsættelsen fra Videbæk til Skive er undersøgt og overvejet af Kommissionen og fra den Side ledsaget med en, jeg tror at turde sige, varm anbefaling, men man mente ikke, at denne Fortsættelse af Anlægget kunde komme med i det Tidsrum, til hvilket Kommissionen havde begrænset sine Forslag, omtrent 10 Aar. Da Regeringen ved sine Overvejelser af Forslaget mødte dette Spørgsmaal, fandt den det ikke nødvendigt at begrænse Forslaget til disse 10 Aar. Den mente sig berettiget til at se nogle Aar længere frem i Tiden, og naar den gjorde det, laa det saa snublende nær — og saa turde man sige, at man i saa Henseende havde Kommissionens anbefaling for sig — at tage denne Bane med i sin hele Udstrækning. Saa knyttedes dertil Sidebanen fra Nørre Omme til Ringkøbing, ganske særlig af Hensyn til ikke paa en uretfærdig Maade at berøve denne Købstad Forbindelsen med sit Opland og lede det andetsteds hen, end det var vant til at gaa. Med Hensyn til selve Retningslinien skal jeg i øvrigt bemærke, at den efter Regeringens bedste Skøn rettest burde føres ikke over Vildbjerg, som henstillet fra Kommissionens Side, men over Aulum, den nærmeste nordlige Station. Og med Hensyn til Sidebanen til Ringkøbing har Folketinget indføjjet Ordene „Brejning“ og „Ølstrup“, hvorved ganske vist denne Sidebane faar en lidt længere og noget sydligere Retning end den oprindeligt fra Statsbaneanlæggenes Side paatænkte, hvorved den ogsaa fordyres med omtrent 100,000 Kr. Men det gjordes gældende i Folketinget, og jeg har bøjet mig derfor, at kun ad denne Vej vilde Banen opfylde sit Formaal, nemlig